

Andžej Saramonovič

TESTOSTERON

[odlomak]

III ČIN

Prošla su tri meseca.

Na sceni je samo TRETIN, elegantno odeven. Drži buket cveća. Stoji. Baca pogled na sat, razgleda okolo. Očekivanje se nastavlja, pa TRETIN prilazi stolu, kako bi nasuo čašu soka. Gurnuo je tacnu sa priborom za jelo, koja se sa treskom srušila na podlogu. U tom trenutku otvaraju se vrata – upada ROBAL (takođe sa cvećem). Primećuje TRETINA i prilazi mu energično. Začudujuće je "ponesen".

ROBAL (stežući snažno TRETINOVU šaku): Vozdra! (osvrće se – iznenađen) Sam si?

TRETIN (kriveći se od ROBALOVOG stiska): Pa...

(ROBAL baca cveće na sto i prilazi mu znatizeljno.)

ROBAL: I šta? Hoćemo li da trgnemo po jednu?

(TRETIN pravi takav izraz lica, kao da nije do kraja siguran pije li mu se.)

ROBAL (podstičući): Ma, hajde!... Zar ćemo samo blenuti jedan u drugog?...

(ROBAL sipa votku u čaše. Jednu dodaje TRETINU, a drugu sam uzima.)

ROBAL: Za mladoženju!

(Obojica ispijaju. Mezete narezanu salamu i sir.)

ROBAL: Šta ima kod tebe?.... Sve u redu?...

TRETIN (okolišući): Tako nekako... A kod tebe?

ROBAL (radosno): Srećnik!...

(Sedaju. Vidi se da hoće još nešto da kažu, ali razgovor nekako ne ide. TRETIN lupka prstima po stolu i razgleda plafon. ROBAL prilazi instrumentima. Udara u doboš u ritmu marša i pevuši Mendelsonov "Svadbena marš". Ulazna vrata se otvaraju – upada KORNEL, noseći veliki paket sa poklonom. Stavlja ga na pod. Osvrće se oko sebe.)

KORNEL (začuden – pozdravljajući se sa TRETINOM i ROBALOM): Nikoga nema?

ROBAL (i dalje zaneseno): Tu smo mi.

KORNEL: Znaš o čemu govorim... Gde je mladoženja?

ROBAL (ironično): Možda se preplašio?

KORNEL: Pusti to... On?

(Iz pozadine dopiru muški glasovi.)

KORNEL: O, da, tamo je...

(Vrata u pozadini se otvaraju. Ulaze STAVROS i JANIS. U toku su razgovora.)

STAVROS (JANISU): Dobro je da je pisoar već popravljen... Jurcanje kroz to jebeno dvo-rište...

(STAVROS i JANIS primećuju ostale. STAVROS se osvrće.)

STAVROS (KORNELU – iznenađen): Sam si? Pa trebalo je da dođeš sa njim...

KORNEL (STAVROSU i JANISU): Ja?... Vi ste trebali da ga pokupite!

JANIS: Mi? Naše je bilo da ga ovde pripazimo!...

ROBAL (TRETINU – oraspoloženo): Zar ti nisam rekao?! Uprpio se!

STAVROS (RABALU): Morao bi da se preziva onda Miškjević! On se ničega ne boji! Moja krv!

TRETIN: Reći ću...

JANIS: Šta?

(STAVROS gleda na TRETINA koji izaziva.)

TRETIN: Čitao sam juče u novinama, da... (praveći značajnu pauzu)... Da prema anonimnim anketama koje su sprovodile žene ispada da očevi deset procenata dece nisu muževi, već sasvim drugi muškarci?...

JANIS (uznemireno): Šta to uvaljuješ?

TRETIN: Ništa ne uvaljujem... Mislim samo da, ako je on to pročitao, onda se i mogao preplašiti...

STAVROS: Gospodine Tretin! Nemojte nam ovde iznositi sopstvene neusphe, u redu?

TRETIN: Kakve neusphe?

STAVROS: Znamo mi kakve!

TRETIN: Žena i ja smo davno sve razjasnili... To je, za nas već beznačajna stvar...

STAVROS: Da li je? Zašto onda sama nije došla, nego je gospodina poslala sa tim diktafonom, a? (sa sumnjom) Beznačajna... A nije želela da se sretne sa Fistahem...

(TRETIN ućuta.)

ROBAL: Nažalost, gospodo, istina je surova: muž nije po pravilu i najbolji mogući muškarac, jer takođe... proizilazi iz statistike... šansa da se pronađe taj najbolji je nezatna... Muževljeva vrednost je u tome, da bude monogaman i da pere posuđe... Ali zašto žena treba da akceptuje njegove gene?

(Zainteresovani TRETIN ponovo seda. Ostali gledaju ROBALA zamišljeni.)

STAVROS (iznenađen): Šta to gospodin bunca?

ROBAL: Kažem samo da primedbe gospodina Tretina nisu bile do kraja bez smisla... Svi znamo, da su žene često neverne... Upadaju u ljubavne veze, čak i kad su, na izgled, srećno udate...

TRETIN (oživljen): Upravo sam o tome govorio!... Na osnovu istraživanja ispada da je 70% udatih žena, više od pet godina imalo izvanbračne seksualne odnose... Premda su se sve zalagale za monogamiju!...

JANIS: Ali on se tek sprema na venčanje!

ROBAL: Jer u stomaku raste mališan! Ali čiji?... (praveći dramatičan izraz lica) This is a question!...

STAVROS (iziritiran): Gospodine Robal!... Kad ne biste preterivali!... To, što imaš najveća jaja, ne znači da možeš vredati moju porodicu!...

ROBAL (*ponesen pomenutom činjenicom*): Ja nikoga ne vređam... Ja samo kažem šta je šta... Neka gospodin upita Kornela... (*KORNELU*) Pa, ispričaj im o "luščiku"...

KORNEL (*nerado*): Ne... Zašto?...

STAVROS: Hajde, sinko, govori!... Ako bude potrebno, odmah će dobiti po njušci!...

KORNEL: „Luščik“ je ptica, tatica... Modra, prekrasna... Odaje utisak verne i monogamne ptice, ali kad su uradili genetička ispitivanja, pokazalo se da četrdeset procenata ptica jesu kopilad...

JANIS (*preneraženo*): Četrdeset procenata?... Masakr!

ROBAL: Ispričaj im to i o lastavicama...

JANIS (*i dalje preneražen – KORNELU*): Zar i lastavice?...

KORNEL (*potvrđujući – rezignirano*): Jedno od troje ptica je iz vanbračne veze...

JANIS (*rezigniran*): Bože, šta da se radi? Kako se odbraniti?

ROBAL (*spremno*): Kopulirati! Neprekidno kopulirati!

JANIS: Ali zašto?... Kad one i tako uvek pronađu kakvu zgodnu priliku sa strane...

ROBAL (*i dalje odlučno*): Tim više kopulirati! (*vidi se začuđeno JANISOVO lice*) To je najvažniji elemenat muške samoodbrane! Jedina šansa, da se ne pretvorimo u kuka-vice!

JANIS: Ali treba ići i na posao!

ROBAL: Upravo to! I pre toga se dobro obezbediti! Muškarac proizvodi veću količinu vrlo specifičnih spermatozoida... Poput kamikaza... Ne služe za oplodnju, nego za nešto mnogo važnije... Začepuju put spermatozoidima eventualnih rivala!

JANIS (*s nadom*): I to je dovoljno?

ROBAL: Mušjaci nekih zmija imaju tako konstruisane penise, da mogu njima uklanjati spermatozoide prethodnika...

(*Svi bacaju pogled na sopstvene genitalije.*)

STAVROS: Ima li nešto jednostavnije?

(*ROBAL nemoćno širi ruke.*)

STAVROS: Takav je i moj savet... A ljubav?

(*Svi pogledaju STAVROSA skroz zatečeni.*)

KORNEL: Šta ti je, taticе?... Zbijaš šale?

STAVROS (*Ijut*): Ni najmanje! Postoji još i ljubav! A s njom i vernost!... Poštovanje!...

TRETIN: Ljubav je deo sopstvenih seksualnih zahteva!

STAVROS (*potcenjivački*): Rekao je što je imao da kaže!... (uzvišeno) Ljubav je... Ljubav je hemija... Nešto neidentifikovano!...

ROBAL: Upravo to... Ljubav nastaje kao posledica oslobađanja veće količine feniloetiloamina...

STAVROS: Čega?

KORNEL: Feniloetiloamina... Oni se mešaju sa drugim nervnim nastavcima u mozgu i deluju kao prirodna sredina u kojoj se mozak dovodi u stanje nadaktivnosti!

ROBAL: I u tome je znači cela ljubav, po vama!...

STAVROS (*poražen*): Kakva uvreda! Ljubav je večna!

KORNEL: Jer umesto feniloetiloamina pojavljuju se endorfini...

ROBAL: ...prirodni pijati...

KORNEL: ...koji umiruju duh i redukuju bol. A zajedno sa njima pojavljuje se toplina povezivanja...

(STAVROS teško seda na fotelju. Sav je smrvljen.)

STAVROS: Moram nešto da popijem...

(STAVROS uzima flašu, sipa votku u čašu, ispija. JANIS, podjednako preneražen, prilazi TRETINU.)

JANIS: I šta kaže gospodin, koliko?... Da sedamdeset procenata udatih žena vara muževe?...

TRETIN: Tako ispada na osnovu istraživanja...

JANIS (pokazuje na publiku): Znači li to da, kada bi tamo sedeli nekakvi ljudi... žene i muškarci... Koji su došli zajedno... Zadovoljno... A sedamdeset procenata tih žena, koje su ovde došle sa momcima ispod ruke, kreše se sa strane, kad ih muževi ne vide... S kolegom na poslu... Ili sa kolegom na studijama... Ili sa komšijom... Ili na službenom putu... Ili sa poštarom... Ili sa najboljim prijateljem sopstvenog momka...

(U trenutku JANISOVOG monologa svi prilaze gledalištu i gledaju ga intenzivno.)

TRETIN (gledajući publiku): Kakav masakr, zar ne?...

(Naglo se otvaraju vrata. Ulaze TITUS i FISTAH. TITUS je elegantno odeven u crno odelo. Videvši ostale na kraju pozornice TITUS i FISTAH zastaju kao onemeli.)

TITUS: Šta je to bilo? Jeste li poludeli?

(Svi se momentalno razilaze po sceni. Odaju utisak velike zbunjenosti.)

STAVROS (s lažnim entuzijazmom – TITUSU): Gde si tako dugo, sinak?

FISTAH: To je moja krivica! Zaboravio sam burme! Morali smo da se vratimo! (zbunjeno) Znajte, strašno sam obuzet ovim venčanjem...

TITUS (kikoćući se): Divnog li sam kuma odabrao, zar ne? (ostalim) O čemu ste razgovarali?...

(Svi ćute konsternirani.)

JANIS: A, tako, znaš... Malo o prirodi...

TITUS (sve vreme se kikoćući): Znam ja već te vaše priče o prirodi... O pičkicama, sve vreme, zar ne?

STAVROS (TITUSU): Najvažnija je ljubav, sinko! S njom će sve biti lako! Otkad sam ponovo sa tvojom majkom, mislim o svemu tome potpuno drukčije nego pre!

TITUS (ozbiljno): A ja se ipak malo plašim, tatice... Ponekad pomislim, nije to ništa... Da je rampa... To...

STAVROS: A ko ti je rekao da je rampa?...

JANIS: Treba samo dobro ženu paziti... Moraš je često zapušavati, pa će sve biti u redu!

TITUS (osmehuje se): Pa, nemam s tim problema!

STAVROS: Kad imaš ženu, sinko, onda ti druge žene same padaju u naručje... (baci pogled na sat) Haj'mo, već... Zakasnićemo u crkvu...

(Svi se pripremaju za izlazak. Uzimaju cveće, poklone, čiste cipele.)

ROBAL (glancajući cipele): Darwin je ustanovio da mužjaci koji najlepše pevaju najbrže se gnezde. Istina je! Ali ne objašnjava zašto mužjaci ne prestaju da pevaju ni posle nalaženja ženke. (TITUSU) Znae li zašto?

(TITUS klima glavom da ne zna.)

ROBAL (*namignuvši TITUSU*): Jer iako imaju ženu, pevanjem privlače stalno nove ljubavnice...

FISTAH: To objašnjava zašto Vodecki sve vreme peva i peva...

KORNEL: Požurimo! (*osvrće se*) Tatice, šta ti je? Do malo pre si nas terao...

STAVROS (*kroz uključeni mikrofon*): Govorite o tom pevanju... Pomislio sam...

JANIS (*užurbano*): Već kasnimo, tatice!...

STAVROS: Stići ćemo... Pa? Za sreću?... Za Titusa...

TITUS: Recite mi, gospodo... Samo ozbiljno... Da li su žene i muškarci uistinu dve polovine pomorandže?

KORNEL (*na mikrofon*): Ne! To su banane i pomorandže bačene u istu korpu!

STAVROS (*u mikrofon*): U kurac s tim, sinko! Kako pomešaš, tako će ti biti!

(*Počinju da sviraju. STAVROS i KORNEL pevaju.*)

(*Dok pevaju pada zavesa.*)

KRAJ